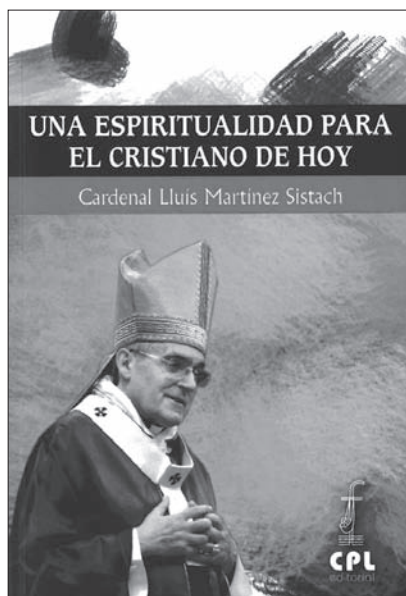

Llibres

Seguir Jesús

En aquest llibre es dona a conèixer el valor d'actualitat de l'itinerari cristià anual, com a resposta a la crida que el Senyor fa a cadascun de nosaltres a seguir-lo i romandre-hi. Una crida i una resposta que configuren aquella espiritualitat que ha de mantenir i orientar tota la vida cristiana. L'autor és el cardenal Lluís Martínez Sistach, arquebisbe de Barcelona i president de la Comissió Episcopal de Litúrgia de la Conferència Episcopal Espanyola.

Cardenal Lluís Martínez Sistach, *Una espiritualidad para el cristiano de hoy.* Centre de Pastoral Litúrgica, Col·lecció *Libri*, 2012, 202 pàg.

Pare i fill

Seguint l'estil confessional dels grans autors de la literatura japonesa, Kenzaburô Ôe tracta en aquest llibre un tema universal, difícil i complex servint-se d'unes imatges vives i impactants: com reacciona un pare, en Bird, un jove de vint-i-set anys, intel·lectual frustrat, davant del naixement d'un fill discapacitat? La implacable honestetat amb la qual retrata el protagonista converteix en Bird en un dels personatges més inoblidables de la ficció recent.

Kenzaburô Ôe, *Una cuestión personal.* Edicions de 1984, Col·lecció *Mirmanda*, 2012, 254 pàg.

Un gran tesor

Amb motiu de l'Any de la Fe, el sacerdot, teòleg i periodista Antonio Gil Moreno ens parla en aquestes pàgines de la fe des de diferents vessants: com a do, com a trobada, com a descobriment, com a realitat interior i pregona, com un gran tesor. Bona part dels capítols recullen missatges, declaracions i cites puntuals del Papa, de sants i de diferents autors espirituals. Segons l'autor, l'amor de Déu per la humanitat és l'autèntic motor de la fe.

Antonio Gil Moreno, *El perfume de la fe.* Editorial Paulinas, Col·lecció *Caminos Nuevos*, 2012, 176 pàg.

Viure amb plenitud

El Dr. Dietrich Grönemeyer, el metge més popular d'Alemanya, ens mostra amb un estil directe i apassionat què és el més important i com aconseguir-ho per viure amb plenitud i sentit. Alhora, ens fa reflexionar sobre el fascinant engranatge que conformen el cos i l'ànima. L'autor ens ajuda a entendre més profundament els mecanismes d'aquesta preciosa obra d'art que constitueix la vida i a actuar guiats fonamentalment per l'amor.

Dr. Dietrich Grönemeyer, *Vive con corazón y alma.* Plataforma Editorial, Col·lecció *Actual*, 2012, 288 pàg.

Disfruta la vida, es más tarde de lo que crees.

Gent de casa

Tecla Sala i Miralpeix, empresària sensibilitzada pels problemes socials

Avui el nom de Tecla Sala està associat a un centre cultural a l'Hospitalet de Llobregat, on hi ha la biblioteca del mateix nom, edificat sobre l'antiga fàbrica de la seva propietat, així com a La Blava, la fàbrica tèxtil on va treballar el poeta Miquel Martí i Pol a Roda de Ter.

Tecla Sala i Miralpeix va néixer a Roda de Ter el 1886. Tot i que s'indica sovint que era d'una família rica, sembla que només rebé en herència uns pocs telers sense gaire fortuna. Als dos anys restà òrfena de mare, en morir aquesta, Dolors, de part, i el pare va morir quan ella tenia cinc anys; de manera que va criar-se amb el seu oncle. Tecla

es va casar el 1906 amb Joan Riera i Sala, cosí germà d'ella, també orfe i acollit pels mateixos oncles, sense cap cabal ni fortuna, amb el qual tingué cinc fills.

Als 22 anys, Tecla començà a gestionar sense tutela la fàbrica, i va haver-se de traslladar a Barcelona el 1909. El 1913 va adquirir uns edificis industrials ja existents a l'Hospitalet per muntar-

hi la seva cotonera, aprofitant el canal de la Infanta.

Vint anys durà el matrimoni perquè cap al 1926 es va quedar vídua. De manera que, amb fills adolescents, va gestionar ella mateixa l'empresa, en la qual treballaven mil dos-cents treballadors, homes i dones. El 1928 va fer construir el Casal Sant Jordi, obra de Joaquim Folguera, per tal

Joan Pallarès-Personat
 Historiador
 jpallarespersonat@gmail.com

d'ajudar Mn. Batlle en l'impuls de l'escoltisme català, tot i l'hostilitat que hi mostrava el dictador Primo de Rivera.

Tecla Sala, lluny d'estils impropis d'una persona cristiana com sovint seguien patrons d'aquella època, era una persona sensibilitzada pels problemes socials: va muntar un economat a la fàbrica, que el subvencionava, i també una infermeria, serveis mèdics, escoles per als fills dels treballadors i treballadores, taller de costura, servei de dutxes... Tot es va estroncar el 1936 quan més d'un treballador de la seva fàbrica va ser víctima de les iredes i trets dels anarquistes.

Amb la fàbrica col·lectivitzada, Tecla Sala va fugir el 1936 a França, on passà la guerra i en el retorn ja res no seria el mateix. Pregonament religiosa i espantada per la misèria del moment, es lliurà a nombroses obres de caritat, algunes sense que se sàpiguen, d'altres de prou conegudes, com la reconstrucció de la parròquia de Santa Eulàlia de Mèrida a l'Hospitalet, subvencions a la Creu Roja i una escola a l'Hospitalet, locali-

tat que al final la va fer filla adoptiva el 1954 i, en vida, li va dedicar un carrer. Però Tecla Sala no s'aturà i el 1957 va comprar el terreny per construir el camp de futbol de l'Hospitalet i va invertir més de mig milió de pessetes per a una escola. Va acudir al Vaticà, on Pius XII la rebé en audiència.

Va ajudar la parròquia de Premià de Mar (en pagà les campanes), i l'escola professional, va fer donacions a Montserrat i no s'oblidà del seu Roda de Ter natal, en què va reconstruir l'església i va crear la Llar de Noies Santa Tecla.

Tecla Sala i Miralpeix va morir el 1973 a Barcelona. A poc a poc havia anat deixant el negoci en mans dels fills, però fins al darrer moment no va deixar de dir i de creure que les coses s'havien de fer amb el poble i que s'havia d'estar al seu costat. Persones que la tractaren indiquen que no era una persona llunyana a la gent, sinó més aviat al contrari, feia bons els principis d'igualtat.

• Per saber-ne més: Còppulo, Sílvia. *Tecla Sala. Dones d'empresa.* Generalitat de Catalunya.